

הלכה למעשה

סאת הגאון סו"ר הרב ברך הירשפלד שליט"א
ראש כול עשרת חיים ברך, קליבלנד הייטס

- mourning. One may learn in a simple form without *pilpul*:
- 1) *Megilas Eicha* with all its *Medrashim* and commentators.
 - 2) *Kinnos* said on *Tisha B'av*, laws of *Tisha B'av*, *Aveilus*, and *Cheram* (which is like *Aveilus*) in the *Shulchan Aruch*.
 - 3) Parts of *Tanach* that talk about hardships: *Iyov* and *Yirmiyahu* (skipping *posukim* of comfort scattered throughout the *sefer*).
 - 4) The entire third *perek* of *Gemara Moed Katan*; *Gittin* 55b-58a; *Sanhedrin* 96b-97a and 104b.
 - 5) Works of *Mussar* according to many *Poskim*. The purpose of a fast day is self-improvement so this is desirable learning (תוס' חיים על חיי אדם קלהב; נחמת ישראל ל"ד).

Bittul Torah. There are numerous opinions about the *issur* of *Tisha B'av*. **Shevat M'yehuda** (י"ד שפ"ד) and **Kaf Hachayim** (תקנ"ג) hold that these are just permitted texts, but if one doesn't learn them it isn't *תורה* once *Chazal* prohibited regular learning. From the **Chacham Tzvi** (תשובה ק) it seems that since one has permitted texts, there is an obligation to study them and not to waste time.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Select Halachos Relevant to Tisha B'av
Learning Torah on Tisha B'av and for an Avel. In *Tehillim*, (19:9), *Dovid HaMelech* describes words of *Torah* as follows: the *mitzvos* of *Hashem* are just (see the **Malbim's** explanation there) and give joy to the heart (of those who learn them). Therefore, the *halacha* states that an *avel* (mourner) during *Shiva* is not permitted to learn words of *Torah* (י"ד שפ"ד). Similarly, on *Tisha B'av*, when all Jews mourn the destruction of the *Bais Hamikdash*, we are not permitted to learn *Torah* (א"ח תקנ"ד). This *issur* also applies to ladies who do not have the *mitzvah* of *Talmud Torah*. Even to think *Torah* concepts, which in many areas of *halacha* is not the same as actual learning (*Birchas HaTorah*, in front of *ervah*), is prohibited on *Tisha B'av* and for an *avel* because it too gladdens the heart (ש"סג). Children under the age of *Bar Mitzvah* should also not learn or be taught (ש"סא).

Permitted Texts. There are certain texts relating to *Tisha B'av* and *Aveilus* which are permitted to be learned on this day of

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף כה:

תרומה דרבנן & therefore may only eat "בחוקת" כהנים are כהנים today all *paskens* that today all *רמב"ם* - "נשיאת כפים ליוחסי" Only a דאורייתא level. Furthermore, even if we see him לדיוכן with other *kohanim*, this is not proof to consider him a *kohen* מיוחד. The **Rema** explains that we are not to דוכן daily but only on יו"ט when we are about to leave & enjoy יו"ט because of the *simcha* of *משיב* brings from the *לבוש* that we also דוכן everyday, since they aren't living in *ירושלם* they are *בשמחה* & may ידוכן. Some say this is the reason they דוכן in *ירושלם* every day, since they aren't living in *ירושלם* they are *בשמחה* & may ידוכן.

The *kohanim* were "כבר הרויזקו" since the *kohanim* were not prior to *ירושלם* on a daily basis. But just so they didn't allow the *kohanim* to be stopped from instituting a daily basis. **Av Bais Din** of Volozhin, that the *kohanim* were not to דוכן daily in his *ביהמ"ד* but was stopped from instituting a daily basis. That night there was a fire that decimated half the city & the *Bais Hamedrash*. After this they realized that they are being stopped from instituting a daily basis.

The *kohanim* were not to דוכן even along with other *kohanim*. The *משיב* brings that if a *זר* is גוי or a *זר* is גוי only if he blesses with one hand, he blesses with two hands. Or, maybe since the *רבנן* were *מתקן* during *davening*, when one does this personally, it is as if he is having *כוונה* not to be *יצא* from the *mitzvah* of *יצא* by himself. The *תורה תמימה* also wonders about the *minhag* to use the words of *Birchas Kohanim* when we bless each other & calls it a *חובה* on the *chasson's* head. When asked why, the *גר"א* answered that we only find blessing with 2 hands, in the *Bais Hamikdash* & by *Kohanim*.

הוא היה אומר

R' Dovid Feinstein zt"l (Kol Dodi) writes: The *Torah* states: 'And you complained in your tents.' What do tents have to do with anything? The tents are a reference to the Jewish mothers who pass down the fundamentals of the faith. In the same way that they pass down *mesorah*, on the night of the 9th of *Av*, they would unfortunately pass down a new tradition - 'Atem B'cheesem Bechiya Shel Chinam' - you cried an unnecessary cry, so *Hashem* will give you something to cry about in the future."

A Wise Man would say: "Crying is cleansing. There's a reason for tears, happiness or sadness."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

Before משיח the challenges will be many!! & the ONLY path is to be Truthfully w/HIM through גמ"ח! (sign! too!)

103,885+ approx verifiable signatures 855-400-5164 Text 900-917-9309 kvodshomayim.org

מקדש לעילוי נשמת ר' דוד בן ר' יהודה הכהן היימן ז"ל יארצייט י"א אב תתקצ"ח שנת ה'תקצ"ח צעורר החיים

לעילוי נשמת הרבנית ראשל בת ר' יעקב ע"ה, יארצייט י"א אב תתקצ"ח שנת ה'תקצ"ח Dedicated by Yossie & ChayaKrieger

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת דברים – ט' מנחם אב תשפ"ב Shabbos Parshas Devarim - August 6, 2022

פלא המנחה עש"ק – 6:39 | הדלקת נרות שבת – 7:50 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:53 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:29
סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:40 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:07 | מוצט"ק צאת הכוכבים – 8:57 | צאה"כ / לרבינו תם – 9:19

courtesy of myzanimim.com

ובכל מלייטס את בנו, דבר זה א"א לאמרו, שרדי אותו חכם שאמר (משלי כב. ו) 'זונך לנער על פי דרכו' הוא זה שאמר (משלי ג. כד) 'זוהך שבטו שונא בנו', אולם גם כשמוטל על האב לייסר את בנו, צריך הדבר להיעשות מתוך שוב הדעת, עליו לחשוב מחשבות כיצד להענישו באופן שהעונש לא יהיה כבד מנשוא, ומאריך יצשה העונש הרשם עליו ויטה את הליכותיו על הדרך הישר והישרי.

וכפי שאמרם בשם **מ"ן החזון איש ז"ע**, שהגיד את ענין החינוך לציפור המדחפת על קינה כדי לחמם את בציטויה, כי א"א לה להכביד את כל כובד משקלה על הביצים, כי אז תשברם ולא יהיה ביכולתה לגדל מהם אפרוחים, ומאריך א"א לה לחיף עליהם מבלי להכביד עליהם במקצת, כי אז לא יתחממו כלל, ושוב לא תהיה ביכולתה להגשים את רצונה בגידול האפרוחים, ויברכר שנתן בה הקב"ה חכמה לדעת מהו המידה הנכונת אשר עליה להכביד כשהיא יושבת על קינה, כדי שתוכל להוציא את רצונה אל הפעל. כעין זה הוא תפקידו של כל אב ומחנך, עליו להיות 'חכם' לדעת בעצמו מהו המידה הנכונה של 'שמאל' דוחה' הנצרכת לחינוכו של ה'בן' או החניך, ולכן צריכים להיות זהיר מלתת עונש שאין ביכולתו של הנער לסבול, כי אם יהיה העונש כבד מנשוא יהיה החניך דומה לביצה שבורה, כי יהיה זה הגורם שיפנים מבט שלילי על כל ענין החינוך, וגם אם יקבל מרות ממורו וממחנכו, יהיה זה עד בואו לפרק שבו יסרו את כבלי החינוך מעליו, ואז ילך בשרדות לבו ח"ו. אולם מאריך יש צורך שהעונש יכביד עליו במקצת באופן שכירח אותו לכוון את צעדיו במסילה העולה בית א-ל. אם אנו יבחרו לחנך את בנינו ואת תלמידנו על זה הדרך, תהיה נכבד גם נתחנך פה לישראל שגם הקב"ה ילך עמם במה"ד, שרדי אנו נכשלים בהרבה עבדות והיה מן הראוי שהקב"ה יתנה עמנו במה"ד, אולם כשגם אנו סובלים את בנינו גם כשהם מסרבים להוראתינו, יסבל גם הקב"ה אותנו.

נדבד משום שהיה בהם 'שנאת חנם', ומשום הני עבדות היתה סיבת החורבן, וביאר **המהר"ל** (נצח ישראל פ"ד) רכשעברו על הני ג' עבדות המזויות, שוב לא היה ראוי שתהא השכינה שרויה ביניהם, שהוכיח במכמה פסוקים שהני עבדות הם סיבה שלא תהא השכינה שורה בישראל. וכן האריך **הנפש החיים** (ד-א) שהלא נבוכדנצר וטיטוס לא היה להם הכה בעצמם להחריב את בהמ"ק, אלא כל כוחם היה מחמת שכלל ישראל עשו הני עבדות, ועי"ז היה להם הכה להחריב את הבית. וכיין שכן, שעיקר הסיבת החורבן היה מחמת העבדות שכלל ישראל עשו, וא"כ האופן לבנות הבית המקדש הוא ע"י התיקון על העבדות שמעכב שתהא השכינה שורה בישראל. וא"כ מובן הייטב מדוע בשבת שלפני תשעה באב, קורין בפרשת דברים שמתחיל במשה רבינו מוכיח את כלל ישראל, ומפסידין בחוון שיעורו שמוכיח כלל ישראל על החורבן. שנפרט בזה הומון שאנו מתאבלים על החורבן בית המקדש, אנו צריכין לתקן הני חטאים שגרמו חורבן בית המקדש, ושוב מצאתי שכל הג"ל מפורש בדברי המדרש (שוחר טוב, מומור קל"ז): 'ללמדך שכל דור שאינו נבנה בימיו מעלה עליו כאלו החריבו, מאי טעמא לפי שלא עשה תשובה', ע"כ. הרי להדיא בדברי המדרש, שהאופן לבנות את הבית מקדש בימינו הוא ע"י תשובה, והיינו משום שכל עיקר סיבת החורבן היה מחמת העבדות שעברו, שזוה עיקר הסיבה מדוע השכינה נסתלק מישראל.

טיב התבלין

סאת חזקוני רבי גמליאל חסון רבפס"ק שליט"א, ר"י שיער השמים ירושלים נחדיק

ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלקיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם ... (א-לא) - חנוך לנער על פי דרכו (ל"ש"י: כמו שפידשתי אצל (שמות יד, יט) ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מתנה ישראל וגו'. משל למהלך בדרך ובנו לפניו באו לסטים לשבטו וכו'. וראה במדרש (דברים רב, כי תבא, פרשה ז) שמתוך כך אנו מכיידים במדת טובו וענותנותו של הקב"ה, כי כל זה היה על אף שהבעיטו ישראל לפניו, והא לך לשוננו: 'אר"י בוא וראה ענותנותו של הקב"ה, בנוהג שבעולם אדם יש לו בן והוא טוענו, אם מצער אותו - מיד הוא משליכו, כביכול הקב"ה אינו כן, אלא הוא ישראל במדבר מ' שנה והיו כמעשים אותו והוא טוענו' עכ"ל. אם כך הוא מידתו של הקב"ה, מוטל גם עלינו להדבק במידותיו. ולחיות מוכן לסבול עול הקושי שיש בענין חינוך בנינו, וגם אם מתחלה קשה לצאצאינו למלא אוד דרישותינו, מוטל עלינו להתנהג עמם ברחמים ולא להתרעם עליהם ולהענישם קשות כי בפנימיות הנפשיות הרכות, הדי יודעים אנו כי יצר לב האדם רע מנעורו, ומאוד קשה להם לכפות את יצמם ולבטל דעתם לדעת ההורים והמחנכים, ועלינו להיגלים הט השט לכוף את יצמם ולכן גם אם בתחלה הם מסרבים להוראת ההורים והמחנכים, בתחלה עלינו לשלדם בדברים שוב ושוב וכחוראתו של החכם מכל אדם (משלי כב. ו) 'חנוך לנער על פי דרכו גם כי יקנן לא יסור ממנו' וראה שם פדושו של **המלכים** (בפידוש המלכות) ש'חונך' הוא מלשון 'הרגל', וכונתו הכתוב הוא שעלינו להרגיל את הנפשיות הדרכי התורה 'מעט מעט', כלומר, כפי מה שאנו משערים שביכולתו לקבל, ומאוד שאנו יודעים שקשה לו להנער לעכל גם עצם העובדא שמכריחים אותו להתנהג בניגוד לדעותו, להתנהג עימו בסבלנות ולהרגילו לכך מעט מעט. ואין כוונתי לומר שימנע האדם כלל

עדותיך אתבונן

לשורם סאת הרב אברהם זמל אבוסק שליט"א, מגי"ס שוה אברהם

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף ... (א-א) - בענין שבת חוון (ל"ש"י ח"ל: 'לפי שהן דברי תוכחות ומנה כאן כל המקומות שהבעיטו לפני המקום בהן, לפיכך סתם את הדברים והוכיחם ברמו מפני כבודן של ישראל', עכ"ל. הרי משה רבינו הוכיח כלל ישראל, באופן רמז שלא לפגום כבודם, והוא הקשר בין פרשת דברים להפסרת - 'חוון ישעיהו'. דהנה פסק המחבר שקורין פרשת דברים קודם תשעה באב וכתב **הלבוש** (ס' תכ"ח, ד) ח"ל: 'והטעם הוא כדי שיקראו פרשת דברים שמתחלת בתוכחותיו של משה קודם ט' באב, כדי להפסיד בה בחוון שהוא תוכחות ישעיה על חורבן', עכ"ל. הרי הקשר בין הפרשה והפסודה הוא דשניים ענין אחד של תוכחה. ויש להוסיף עוד, שרדי ידוע מה שאמרו ח"ל (ירושלמי ריש יומא): 'כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו', ע"כ. הרי החובה מוטלת עלינו לבנות את הבית המקדש. וא"כ יש לבאר מהו העבודה שמוטלת עלינו לבנותה? הפשוט בזה, שאם אחד מבנוניו מהו עיקר היותה סיבת החורבן, ומתקן אותו סיבות, יהיה זה האופן לבנות את הבית המקדש בימיו. שידוע מה שאמרו ח"ל (יומא ט) שבית המקדש נחרב משום שעברו על הני עבדות החמורות, ע"ז, גילוי עריות, ושפיכות דמים. ומקדש שני

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Crushos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות סימן לבנים

צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מנאכי בתולתי ובוחרתי הלכו בשבי ... (מגילת איכה א-ה)

After the conquest of Ukraine by German and Romanian troops in July and August 1941, Romania was given the territory between the Dniester and Bug Rivers. Romanian authorities established a military administration there and dubbed the region “Transnistria.” Romanian and German units began systematic pogroms of the Jewish residents of Kishinev, the capital of Bessarabia, shortly after occupying the city in July 1941. Survivors of the initial massacres, about 11,000 people, were herded into a ghetto and conscripted to perform forced labor under harsh conditions. In October, those left alive were deported to camps and ghettos in Transnistria, as were most of the surviving Jews in Bessarabia and northern Bukovina.

Unbearable was the only way to describe life for the Jews of Romania in their exile in Transnistria. The refugees who arrived in the town of Yampol were overcome with despair. They could not even straighten their bent backs, much less give a thought to their spiritual needs. The only concern in their minds was physical survival. It was just then that the great miracle occurred: organized community life arose once again, *minyanim* for public prayer proliferated, and everything needed for *Shabbos* observance was obtained. One *askan* orchestrated the revival. In Chernowitz he had been a tireless worker for the public good, and in exile he was no different. He would put his life on the line for the sake of Jewish life. It was R' Chaim Meir Kahana z”l who succeeded in setting up communications from the outside with the inmates of the Yampol Transit camp, in particular with the **Vizhnitzer Rebbe, R' Eliezer Hager z”l**. In this way he was able to send aid of every sort to the exiles imprisoned there.

Regular *tefillos* held at the home of the **Nadvorner Rebbe, R' Isamar Rosenbaum z”l**, went on as usual every morning. It was surely an act of self-sacrifice, but that was usual with the *Nadvorner Rebbe*. The Romanians went rioting in the town all the time now and usually shot dead any Jew they caught on the streets. The enemy had in any case prohibited Jews to gather publicly. But the *Rebbe's minyan* carried on. Then the Germans ordered all Jews to shave off their beards and *peyos*, but again the *Rebbe* and his family refused to obey. “I refuse to take off my beard and my *peyos*. They are worth my life,” declared **R' Avraham Abba Leifer z”l**, the *Rebbe's* son-in-law. He was answering the frantic appeal of a Jew who had come to warn him about the danger he was putting himself in. The Romanians were watching for wearers of beards and *peyos* and made a practice of mauling them to death on the spot. The man told R' Avraham Abba all this and begged him, “Please, *Rebbe*, save your life! You can remove your beard to stay alive!” But the future **Pittsburgher Rebbe** was not frightened. He spoke to his worried neighbor at length about the holiness of a Jewish beard, an integral part of the divine image.

When he was deported to a transit camp, R' Avraham Abba discovered that he alone still wore a beard and *peyos*. Everyone else had shaved, in mortal fear of what the enemy would do to them if they did not. All the Jews around him gazed with pity at the distinguished *Rebbe*, knowing that the Germans hated anyone who attempted to retain his Jewish appearance. “Where will we go from here?” was the only subject spoken of among the terrified victims. “Will it be Auschwitz or some other death camp?”

In the meantime, *Shabbos* descended upon the transit camp, and R' Avraham Abba seemed totally disconnected from his surroundings. He was saying *Kabbolas Shabbos*, welcoming the *Shabbos* queen, and had no thoughts to spare for anything else.

On Sunday, toward evening, they were all loaded onto a train. SS guards with rifles watched to be sure no one escaped. The camp commandant supervised the whole event in person. When R' Avraham Abba was ordered out of the line, he assumed he was about to die. “Back to the wall!” came the order. No doubt they were going to shoot him for keeping his beard, he thought, and he prepared to give up his life to sanctify *Hashem's* Name. Suddenly the camp commandant came over to him.

“Rabbi, I’ve been watching you the entire time,” he said. “I’ve kept tabs on all these Jews. All of them thought about just one thing: what their fate is going to be. Only you didn’t spend your time worrying. You’ve been praying to your G-d the whole time. Know this: when a man prays, G-d hears and answers. You have permission to go home. You are free to go!” (SHEMA YISROEL - KALIV CENTER)

ידע שור קנהו והמור אכוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן ... (ישעי' א-ג)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY
HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

In this third and final week of the “תולדת דפורענותא” – “the three (weeks) of calamities,” *Yeshaya HaNavi* delivers the strongest message of reprimand ever delivered to the Jewish people. In it, he depicts the moral conduct of *Klal Yisroel* as the most corrupt and wicked since the days of Sodom and Amora. He exclaims: “*The ox knows his master and the donkey his owner's feeding tray, but My nation doesn't know and doesn't even consider Me.*” Why does *Yeshaya* use such analogies when he could have used any other allegory to describe *Klal Yisroel's* distance from *Hashem*?

Rabbeinu Bachya ibn Pekuda z”l (Chovos HaLevovos) expounds on this in **Shaar HaBechina** saying that there is an age-old argument about whether or not it is our duty to study

the creations of the world. On the one hand, we stand to benefit from learning about other creatures, as we see in *Perek Shira*; yet, studying the creatures of the world and their animalistic behaviors may numb us to their faults, causing us to sin.

The *Chovos HaLevovos* explains that nevertheless, just seeing the difference between man and beast should enable a person to think and reflect on his own behavior. The ox and donkey are animals which are in constant use among people and as such, when a man thinks and reflects upon the differences between himself and animals, his superiority over the animals rises in proportion to his understanding. But if he neglects to observe and reflect, he is not equal to the beast, but inferior to it – as *Yeshaya HaNavi* aptly described.

ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה ... (ישעי' א-כז)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

מחשבת הלב

In the closing of the *beracha* of “*U'vnei Yerushalayim*” in *Birchas Hamazon*, there is a dispute regarding the correct text. The *Bais Yosef* brings down a number of opinions that we say “*Bonei B'rachamav*”, while other opinions would just say “*Bonei Yerushalayim Amen.*” The latter’s reasoning is based on the *posuk* in the *Haftorah*, “*Tzion B'mishpat Tipadeh V'shaveha B'tzedaka*” - with judgment, not with mercy - we’ll be redeemed. How does the first opinion explain the *posuk*?

There are a number of ways to explain this *posuk* which would therefore reconcile the problem. **R' Chaim Soloveitchik z”l** explained it as follows: Due to our *aveiros*, *Hashem* took away the *Bais Hamikdash* as a collateral. If, however, in His infinite mercy, He would forgive and forgo our sins, then *Yerushalayim* will be returned rightfully so, by law - *din*. Thus says the *posuk*, “*Tzion B'mishpat Tipadeh*” - when? “*V'shaveha B'tzedaka*” when *Hashem* righteously bestows His forgiveness.

The **Rema in Darkei Moshe** (see **Bach** as well) explains the *posuk* with a whole new approach. The *Torah* is saying that through *mishpat*, if *Klal Yisroel* performs the correct, honest court dealings, then “*tipadeh*” they will be redeemed.

Perhaps we can add an additional *machshava*. The *Torah* says in this week’s *parsha*, “ושפטתם צדק”. Elsewhere it says “בצדק תשפט עמיתך”. *Chazal* explain this to mean the *middah* of being *dan l'kaf zechus*, which is essentially the opposite of *sinas chinam*. Thus, says the *posuk* “ציון במשפט תפדה” - *Tzion* will be redeemed through judgment. Which type of judgment? “ושביה” - “ושביה” - through “בצדק תשפט עמיתך” - by judging each other favorably, *Ahavas Chinam*, the antithesis of baseless hatred.

May we all be *zoche* to this unbelievable trait of loving each other, evoking *Hashem's* mercy and truly bringing the redeemer to take us out of this endless *golus*, with the coming of *Moshiach, bimhera b'yameinu Amen!*

משל למה הדבר דומה

איכה אשה לבדי מרחכם ומשאכם וריבכם ... (א-יב)

משל: When the **Vizhnitzer Rebbe, R' Chaim Meir Hager z”l**, arrived in *Eretz Yisroel* after the war in 1947, he temporarily settled in the large metropolis of *Tel Aviv*. Despite being a *Rebbe* with numerous *Chassidim*, he also somehow managed to attract other types of Jews, as well.

It happened once that a fairly modern looking fellow requested of the *Rebbe* to officiate the first time his son would be donning his *Tefillin*. On the auspicious day, the man came with a full breakfast fare; a spread like the *Chassidim* in *Tel Aviv* had never seen before.

Obviously, no one touched a thing. The man was wearing a “folded” *yarmulke* (which meant it was usually kept in his pocket), jeans and flip flops. Who knew what *kashrus* standards this man was up to? Indeed, it didn’t take long until the man wondered out loud, in a cynical sounding voice,

יתומים היינו ואין אב אף אמרתנו מקוננות
בחודש אב אף מה היה לנו ... (קנית ליל ט' באב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

We are in the month of “*Menachem Av*,” which literally means “Comfort the Father.” Our *avodah* during these days is to do just that. We are supposed to think about how much pain our Father, *Hashem*, is in at this time. *Chazal* teach us, “*Shechinta B'Galusa*” - the holy *Shechina* has literally left His Heavenly Abode and is wandering among His beloved children. *Hashem* is very near to us but He is in tremendous pain. Our job during these days is to try and feel His pain, to focus not on what we have but on what He is missing! And if our own Father is bereft of a home, then how can we be thinking about our own comforts and pleasures? It is time to stop thinking about ourselves and start thinking about *Hashem*, our Father, and that will bring Him comfort. Imagine how a father feels if his son says, “Father, I asked you to come and live with me but you said no, so what should I do? You want to suffer, that is your problem, not mine! I have a nice comfortable house to live in. You want to be in exile, that is your choice, but it is not mine.” WHAT A TRAGEDY!

How does this father feel? How does OUR Father feel when we just go about our business or rather our “busyness” with all the mundane aspects of our lives? We are thinking about when we can take a shower, about what to make for supper, and about what we will do for *Bein Hazmanim*! We need to try to make our FOCUS at this time about how much our Father is suffering because He lost His home, He lost everything and we did too. The only way to comfort Him is by truly feeling His pain. We need to talk about the *Bais HaMikdash*, think about the *Bais HaMikdash*, read about the *Bais HaMikdash*, DREAM about the *Bais HaMikdash*! Only by showing *Hashem* how much it pains us that He is in pain, will He rebuild His *Bais HaMikdash* and bring us all back together to *Yerushalayim*. Now, of course it is unrealistic to think that we can do this all day, but for a few minutes a day? We certainly all can find a few minutes a day to focus and bring ourselves to where we need to be at this time.